

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind
simplificarea unor formalități administrative pentru
înregistrarea și autorizarea funcționării
comercianților**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.67 din 09.05.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect instituirea unor proceduri care să conducă la simplificarea formalităților administrative pentru înmatricularea și autorizarea funcționării comercianților.

2. Menționăm că la Consiliul Legislativ a mai fost înregistrat un proiect de ordonanță de urgență cu obiect de reglementare și conținut similare, transmis de Secretariatul General al Guvernului pentru care a fost emis avizul favorabil cu observații și propuneri nr.234/21.03.2001. Reiterăm sugestia de la pct.1 al avizului menționat *supra*, în sensul că pentru realizarea scopului urmărit, având în vedere și cerința constituțională a sistematizării și simplificării legislației ar fi mai

indicată modificarea și completarea actualelor reglementări în domeniu, pentru a evita atomizarea legislației și eventualele necorelări.

3. În raport cu procedura de legiferare aleasă, respectiv cea prevăzută de art.114 alin.(4) din Constituție, apreciem că este necesar ca în Nota de fundamentare să se precizeze explicit în ce constă urgența și situația excepțională care să motiveze această cale, în sensul principiilor statuate prin Decizia nr.65/1995 a Curții Constituționale, potrivit cărora ordonanța de urgență se legitimează pe **necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.**

Curtea Constituțională, reconfirmând această poziție de principiu, a statuat prin Decizia nr.15/2000 că motivele invocate într-o anumită situație nu justifică calea reglementării prin ordonanță de urgență dacă nu există **"elementele necesare definirii unui caz excepțional, în sensul constatării unui pericol public major și care să nu poată fi evitat decât pe calea emiterii unei ordonanțe de urgență"**.

În aceste condiții, se impune ca rațiunile care evocă urgența și necesitatea reglementării avute în vedere la elaborarea prezentului proiect să fie dezvoltate în Nota de fundamentare, astfel încât să capete semnificația pe care legiuitorul constituant o conferă "cazurilor excepționale" la care fac referire dispozițiile art.114 alin.(4) din Constituție.

4. Ținând cont de obiectul reglementării și de faptul că în executarea măsurilor dispuse sunt implicate autorități și instituții publice, cum ar fi Camera de Comerț și Industrie a României, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Ministerul Sănătății și Familiei, Ministerul de Interne, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Protecției Mediului, apreciem că ar fi necesar ca și acesta să participe la avizarea prezentului proiect.

II. Observații cu privire la textul proiectului de ordonanță de urgență

1. La titlu, trebuie înlocuit termenul "înregistrare" cu "înmatriculare", mai propriu în context. Potrivit legislației în vigoare, termenul "înregistrare" este *genus proximus* pentru o serie de operațiuni efectuate în Registrul Comerțului: înmatriculare, înscriere de mențiuni, radierea de mențiuni. Apare deci necesară cuvenita rectificare pentru o

exprimare riguros exactă, atât în titlu, cât și în textul proiectului de Ordonanță de urgență. În acest context, apreciem că soluția aleasă de inițiator în art.17 alin.2 este discutabilă, deoarece reprezintă o interpretare legală, care retroactivează, la 11 ani de la intrarea în vigoare a actelor normative vizate, ceea ce poate duce la disfuncționalități în practică, contrar scopului urmărit de inițiator. Propunem de aceea eliminarea art.17 alin.(2)

2. La alin.(2) al articolului 2 propunem înlocuirea verbului "vor dispune" cu "vor lua", pentru ca norma să capete finalitatea corectă în contextul dat.

3. Semnalăm o necorelare a termenelor prevăzute la art.2 alin.(2), art.3 alin.(7), art.5 alin.(4), art.8, art.14 alin.(1) și alin.(2), art.15 alin.(1) față de termenul prevăzut la art.19, deoarece ordonanța de urgență intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, în timp ce procedura de înmatriculare și autorizare a funcționării comercianților se aplică **începând cu cea de-a 31-a zi** de la data publicării în Monitorul Oficial. În această perioadă, art.11 alin.(1) din Legea nr.26/1990 privind registrul comerțului, republicată, art.41 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, art.10 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, precum și orice alte dispoziții contrare, sunt abrogate, creând un vid legislativ. Pentru evitarea acestei situații, sugerăm ca termenele prevăzute la art.2 alin. (2), art.3 alin. (7), art.5 alin.(4), art.8, art.14 alin.(1) și alin.(2), art.15 alin.(1) să se aplice de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

4. La art.3 alin.(2), formularea fiind confuză, propunem modificarea părții finale a textului, astfel:

"... taxele și tarifele aferente operațiunilor pentru înmatricularea și autorizarea funcționării comerciantului, și, dacă este cazul, va depune și următoarele documente:"

5. La art.4 alin. 1, deoarece solicitantul și titularul reprezintă aceeași persoană, recomandăm reformularea textului, astfel:

"În toate cazurile, la cererea și pe cheltuiala titularului cererii ...".

La lit.a), formularea este ambiguă, putând fi interpretată în sensul că aportul în numerar la capitalul social va fi făcut de Biroul unic, pe cheltuiala sa. De asemenea, norma este inaplicabilă, deoarece aportul în numerar se efectuează prin deschiderea la o societate bancară a unui cont

pe numele viitorului comerciant, ceea ce presupune și semnăturile persoanelor care pot opera în cont (administratorii unei societăți comerciale, etc.).

La alin.(2), facem observația că termenul "aduse" este utilizat incorect, fiind necesară înlocuirea sa cu "subscrise". De asemenea, este neclar dacă respectivele servicii reprezintă sau nu servicii publice. În acest caz, Biroul unic este remunerat în condițiile stabilite în contract. Deoarece la lit.a) nu se face nici o distincție, Biroul unic ar putea proceda în mod arbitrar în alegerea expertului.

La alin.(4) lit.a), pentru o exprimare proprie limbajului juridic și pentru mai multă precizie, recomandăm înlocuirea cuvântului "aportate" cu expresia "subscrise ca aport în natură".

6. La art.6 alin.(1), (2) și (3) lit.b) art.8, art.9, art.11 alin.(1) și acolo unde mai este cazul, cuvântul "menționate" propunem să fie înlocuit prin "prevăzute", pentru o exprimare proprie limbajului normativ.

La art.6 alin.(3), în partea de debut, considerăm că formularea "pronunțării judecătorului" este eliptică, fiind necesară completarea cu cuvântul "încheierii" după cuvântul "pronunțării".

La alin.(3) lit.c), apreciem ca superfluă și propunem eliminarea sintagmei "arătându-se neconformitățile constatate", iar expresia "cu menționarea" propunem să fie înlocuită prin formularea "caz în care se vor menționa". Totodată, sugerăm ca textul care debutează cu expresia "caz în care" să fie reformulat sub forma "Biroul unic având obligația să comunice aceste constatări solicitantului".

7. La art.8, pentru mai multă precizie, propunem ca după cuvântul "autoritățile" să se introducă expresia "și **instituțiile publice**".

8. În ce privește redactarea, pentru asigurarea unei exprimări adecvate din punct de vedere juridic, începutul alin.(1) al art.11 ar putea fi formulat astfel:

"(1) Refuzul nejustificat de a elibera documentele solicitate sau întârzierea nejustificată a eliberării acestora ...".

Apreciem că alin.(2) al art.11 din proiect nu este necesar, întrucât este de principiu că sancțiunile se aplică individual persoanelor care au săvârșit contravenția. Consacrarea legislativă a acestui principiu este realizată în art.5 alin.(2) din Legea nr.32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, legea-cadru în materie. Semnalăm totodată că evocarea calității de **salariați** trimite la răspunderea juridică potrivit

normelor de drept al muncii și la răspunderea disciplinară din Statutul funcționarilor publici, iar pentru răspunderea contravențională a persoanelor juridice (autorității publice și instituții publice) nu există încă o reglementare a cadrului ei juridic.

În ceea ce privește alin.(3) al art.11, pentru a asigura concordanța cu Legea nr.32/1968 (art.5 alin.3), precum și pentru a exprima caracterul de excepție al aplicării amenzii contravenționale persoanelor juridice, ar trebui folosită formularea din lege și din practica legislativă în materie: "Sanțiunile pot fi aplicate și persoanei juridice".

În alin.(4) ar trebui ca textul să precizeze ce persoane pot fi anume împuternicite (organe de control, persoane cu anumite funcții etc.) fiind de neînțeles că ar putea fi împuternicite persoane fără vreo legătură cu ministerul sau cu problematica supusă reglementării în proiect.

9. La art.14 alin.(1), pentru un plus de rigoare normativă, recomandăm ca expresia "că îndeplinesc condițiile" să fie reformulată în forma "privind îndeplinirea condițiilor".

10. La art.18 lit.b) și c), textul necesită a fi completat în final cu sintagma "cu modificările și completările ulterioare", potrivit exigențelor de tehnică legislativă în materia abrogării.

În tot cuprinsul proiectului, propunem ca din denumirea "Camerei de Comerț și Industrie a României și a municipiului București" să se elimine expresia "și a municipiului București", pentru unitate terminologică cu actele normative privind înființarea, funcționarea și organizarea acestei instituții publice, respectiv Decretul-Lege nr.139/1990 privind camerele de comerț și industrie din România și Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată.

p.PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 412/11.05.2001